

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE KIPAR O SARADNJI U OBLASTI POMORSKOG TRANSPORTA

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kipar o saradnji u oblasti pomorskog transporta, sačinjen u Beogradu, 30. januara 2013. godine, u originalu na srpskom, grčkom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kipar o saradnji u oblasti pomorskog transporta, u originalu na srpskom jeziku glasi:

S P O R A Z U M
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE SRBIJE I
VLADE REPUBLIKE KIPAR
O SARADNJI U OBLASTI POMORSKOG TRANSPORTA

S P O R A Z U M

IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE KIPAR O SARADNJI U OBLASTI POMORSKOG TRANSPORTA

Vlada Republike Srbije i Vlada Republike Kipar (u daljem tekstu: strane ugovornice),

u želji da doprinesu jačanju prijateljskih odnosa strana ugovornica, kao i da podstaknu njihovu ekonomsku saradnju,

u cilju razvoja i promocije saradnje u oblasti pomorskog transporta između Republike Srbije i Republike Kipar na osnovu principa ravnopravnosti, uzajamnog interesa i principa slobode pomorske plovidbe, u skladu sa njihovim potrebama i ciljevima ekonomskog razvoja,

sporazumele su se o sledećem:

Član 1.

Pojedini izrazi upotrebljeni u ovom sporazumu imaju sledeća značenja:

a) brod države strane ugovornice je svaki brod upisan u upisnik brodova države strane ugovornice koji plovi pod zastavom te države ili je uzet pod bareboat čarter od strane brodarske kompanije koja posluje u skladu s njenim zakonodavstvom.

Odredba stava 1. ove tačke ne odnosi se na ratne brodove, pomoćne ratne brodove, ribarske brodove, kao i druge brodove koji se koriste u nekomercijalne svrhe kao što su hidrografski, okeanografski i naučnoistraživački brodovi;

b) član posade je svako lice, uključujući i zapovednika, koje je stvarno angažovano na osnovu ugovora, radi obavljanja poslova na brodu tokom putovanja i koje je upisano u popis posade;

v) luke država strana ugovornice su morske i rečne luke, uključujući njihova sidrišta, koje se nalaze na teritoriji države strane ugovornice, namenjene i otvorene za međunarodnu pomorsku plovidbu.

Član 2.

Odredbe ovog sporazuma primenjuju se na teritorijama Republike Srbije i Republike Kipar.

Član 3.

Poslove u sprovođenju ovog sporazuma vršiće nadležni organi država strana ugovornica.

Nadležni organi su:

u Republici Srbiji – Ministarstvo saobraćaja;

u Republici Kipar – Ministarstvo veza i radova.

U slučaju promene nadležnog organa, druga strana ugovornica će diplomatskim putem biti obavještena o nazivu novog nadležnog organa.

Član 4.

Strane ugovornice su saglasne da će:

a) doprinositi učešću brodova svojih država u prevozu između luka dveju država;

b) saradivati u otklanjanju prepreka koje bi mogle otežati razvoj pomorske trgovine između luka dveju država;

c) podsticati učešće brodova država strana ugovornica u prevozu robe između luka država ugovornica, kao i luka trećih država, u cilju efikasnog korišćenja brodova strana ugovornica;

d) saradivati u pogledu zapošljavanja, unapređenja uslova rada i dobrobiti pomoraca angažovanih na brodovima država strana ugovornica.

Odredbe ovog člana neće uticati na pravo brodova trećih država da učestvuju u prevozu robe između luka strana ugovornica.

U skladu sa odredbama ovog člana, brodarske kompanije koje rade u skladu sa zakonodavstvima strana ugovornica mogu se sporazumeti da zajedno ili pojedinačno pružaju usluge linijskog prevoza, kao i da zaključe sporazume o saradnji po tehničkim i poslovnim pitanjima iz oblasti pomorske plovidbe.

Član 5

Strana ugovornica obezbediće da brodovi države druge strane ugovornice imaju isti tretman u njenim lukama kao onaj koji obezbeđuje brodovima svoje države uključenim u međunarodnu plovidbu u pogledu slobodnog pristupa lukama, korišćenja luka za utovar i istovar tereta, ukrcavanje i iskrcavanje putnika, obavljanja uobičajnih komercijalnih poslova i obavljanja poslova koji su vezani za plovidbu, plaćanja lučkih taksa i naknada na osnovu tonaže ili na drugi način u skladu sa domaćim zakonodavstvom.

Odredbe stava 1. ovog člana:

a) ne primenjuju se na aktivnosti koje svaka strana ugovornice zadržava za sebe, kao što su kabotaža, spasilačke operacije i tegljenje;

b) ne obavezuje jednu stranu ugovornicu da brodovima države druge strane ugovornice odobri izuzeće od zahteva obavezne pilotaže koje dodeljuje svojim brodovima.

v) ne primenjuju se na propise koji se odnose na ulazak/izlazak i boravak stranaca.

Član 6.

Brodovi države jedne strane ugovornice mogu biti paralelno upisani tokom određenog vremenskog perioda u upisnik druge države strane ugovornice, pod uslovom da je brod uzet pod zakup po osnovu *bareboat* čartera od strane fizičkog lica koji je državljanin države strane ugovornice ili kompanije koja je osnovana u državi strane ugovornice i ispunjava uslove za sticanje njene državne pripadnosti. Za takav upis neophodna je saglasnost i ispunjavanje uslova propisanih od strane nadležnih organa država strana ugovornica. Iz upisnika države strane ugovornice brod se neće brisati i upis će i dalje biti na snazi u pogledu svojine na brodu i hipoteke, ali državna pripadnost brodu privremeno će biti oduzeta.

Ako zakonodavstvo jedne strane ugovornice ne predviđa izričite odredbe kojima se uređuje paralelni upis kao vrsta upisa, ta strana ugovornica je saglasna da se postupak za ovu vrstu upisa vrši na način koji je u skladu sa odredbama i zahtevima zakonodavstva druge strane ugovornice.

Član 7.

Strane ugovornice, u skladu sa svojim zakonodavstvima, preduzeće potrebne mere za što kraće zadržavanje brodova u lukama i pojednostavljenje važećih administrativnih, carinskih i sanitarnih formalnosti koje se primenjuju u lukama.

Član 8.

Isprave kojima se potvrđuje državna pripadnost brodova, kao i druge brodske isprave i knjige pomorskih brodova, koje su izdali ili priznali nadležni organi države jedne strane ugovornice, priznaje druga strana ugovornica u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom.

Brodske isprave koje se nalaze na brodu, uključujući isprave koje se odnose na tonažu i posadu koje su izdate ili priznate od strane nadležnih organa države jedne strane ugovornice prihvaćiću nadležni organi države druge strane ugovornice.

Član 9.

Strane ugovornice priznaju međusobno lične isprave pomoraca, koje izda nadležni organ države druge strane ugovornice.

To su sledeće isprave:

- u Republici Srbiji: „pomorska knjižica” i pasoš, izdati od strane nadležnog organa Republike Srbije;
- u Republici Kipar: „identifikaciona i pomorska knjižica pomorca” i pasoš, izdati od strane nadležnog organa Republike Kipar.

U slučaju da su isprave iz stava 2. ovog člana zamenjene ili ako su uz njih izdate nove isprave, o njihovom novom nazivu strane ugovornice međusobno će se obavestiti diplomatskim putem.

Odredbe čl. 10. i 11. ovog sporazuma shodno će se primeniti na svako lice zaposleno na brodu države jedne od strana ugovornica koje nije državljanin Republike Srbije ili Republike Kipar ali ima identifikacionu ispravu koja je izdata u skladu sa odredbama Konvencije o olakšicama u međunarodnom pomorskom saobraćaju, usvojene 1965. godine, sa priložima ili sa odredbama Konvencije o identifikacionim ispravama pomoraca, usvojene 1958. godine (broj 108) Međunarodne organizacije rada. Takva isprava mora da bude izdata od strane države koja je strana ugovornica navedenih konvencija i readmisija tih lica u te države je garantovana.

Odredbe čl. 10. i 11. ovog sporazuma shodno će se primeniti na svako lice koje nije državljanin Republike Srbije ili Republike Kipar, koje ima identifikacionu ispravu drugačiju od one navedene u stavu 4. ovog člana.

Član 10.

Članovi posade broda države jedne strane ugovornice koji poseduju isprave navedene u članu 9. ovog sporazuma, mogu se bez viza privremeno iskrcati na teritoriju druge države strane ugovornice na kojoj se nalazi luka tokom boravka njihovog broda u toj luci, pod uslovom da je zapovednik broda predao odgovarajućim lučkim organima popis posade, u skladu s propisima koji su na snazi u toj luci.

Prilikom iskrcavanja na obalu i povratka na brod navedena lica biće podvrgnuta graničnoj i carinskoj kontroli koja je na snazi u toj luci.

Svaka strana ugovornica zadržava pravo da ne dozvoli ulazak na svoju teritoriju licima na brodu koje smatra nepoželjnim.

Član 11.

Imaoci isprava navedenih u članu 9. ovog sporazuma koji su državljani države jedne od strana ugovornica, imaju pravo da kao putnici, bez obzira na vrstu prevoza koji koriste, ulaze na teritoriju države druge strane ugovornice, izlaze s nje ili putuju preko nje u tranzitu, kada se prevoze do svog broda, prelaze na drugi brod, vraćaju se u svoju državu ili putuju u bilo koju drugu svrhu koju su odobrili nadležni organi te druge države strane ugovornice, pod uslovom da im je izdata viza u skladu sa zakonodavstvom te strane ugovornice.

Vize iz stava 1. ovog člana izdaju se u najkraćem mogućem roku.

Ako imalac isprave navedene u članu 9. ovog sporazuma nije državljanin jedne od strana ugovornica, vize koje se zahtevaju u skladu sa odredbama stava 1. ovog člana, izdaće se u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom pod uslovom da se tom imaoocu garantuje povratak na teritoriju države strane ugovornice koja je ispravu izdala.

Član 12.

Strane ugovornice su saglasne da međusobno pružaju, u skladu sa mogućnostima, tehničku pomoć u razvoju trgovačke flote, uključujući i obuku pomoraca. U tu svrhu strane ugovornice će podsticati, podržavati i olakšavati saradnju između nadležnih institucija za obuku pomoraca i pomorskih organizacija.

Član 13.

U cilju obezbeđivanja minimalnog broja članova posade brodova trgovačke mornarice države jedne strane ugovornice koji ispunjavaju potrebne uslove, zapovednici tih brodova mogu angažovati, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom, kvalifikovane državljane države druge strane ugovornice. Uslovi zapošljavanja tih lica na brodovima države druge strane ugovornice mora da bude odobreno od strane nadležnih organa države čiji je taj pomorac državljanin.

U slučaju spora koji nastane u vezi ugovora o radu između vlasnika broda iz države jedne strane ugovornice i pomorca koji je državljanin države druge strane ugovornice biće u isključivoj jurisdikciji nadležnih sudova ili organa jedne od država strana ugovornica.

Član 14.

Pomorske organizacije i kompanije koje rade na teritoriji država jedne od strana ugovornica, imaju pravo da osnivaju stalna predstavništva na teritoriji države druge strane ugovornice, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom strane ugovornice na teritoriji čije države se osnivaju.

Član 15.

Svaka strana ugovornica će u skladu sa odredbama nacionalnog zakonodavstva, dozvoliti ovlašćenim predstavnicima vlade ili pomorske administracije države druge strane ugovornice, njenom diplomatskoj i konzularnom predstavništvu, kao i predstavnicima brodarskih kompanija koje rade na teritoriji države druge strane ugovornice, ulazak u luku i brod države druge strane ugovornice u cilju obavljanja poslova koji se odnose na brod ili posadu.

Član 16.

Ako brod države jedne od strana ugovornica pretrpi brodolom, nasuče se, bude izbačen na obalu ili pretrpi drugu nesreću na teritoriji države druge strane ugovornice, ta država će pružiti brodu i teretu na brodu iste povlastice i privilegije,

kao i odgovornosti koje dodeljuje svojim brodovima i teretu. Članovima posade i putnicima, kao i brodu i teretu na njemu biće pružena sva moguća pomoć koja se pruža u sličnim slučajevima domaćim brodovima. Isti tretman se garantuje i istražiteljima pomorskih nesreća i nezgoda broda države jedne strane ugovornice, nezavisno od mesta gde se nesreća ili nezgoda dogodila, kada se ti istražitelji nađu na teritoriji države druge strane ugovornice.

Roba i predmeti, istovareni ili spašeni s broda navedenog u stavu 1. ovog člana, neće podlegati plaćanju carine, poreza i taksi pod uslovom da oni ne budu predati na upotrebu ili korišćenje na teritoriji države druge strane ugovornice.

Odredba stava 2. ovog člana ne predstavlja smetnju da strane ugovornice primenjuju propise kojima se uređuje privremeno uskladištenje robe.

Odredbe ovog člana ne oslobađaju od plaćanja takse za spasavanje broda, odnosno pružanje pomoći brodu, putnicima, posadi i teretu.

Nadležni organi države strane ugovornice na teritoriji čije države je brod države druge strane ugovornice pretrpeo plovidbenu nezgodu iz stava 1. ovog člana, bez odlaganja će obavestiti konzularnog predstavnika države druge strane ugovornice o tom događaju i sprovesti istragu o uzrocima plovidbene nezgode ili će pružiti svu potrebnu pomoć u sprovođenju te istrage. Strana ugovornica će preduzeti sve potrebne mere kako bi pomogla drugoj strani ugovornici u sprovođenju istraga i dostaviće sve potrebne dostupne informacije koje su u interesu bezbednosti plovidbe.

Član 17.

Bez obzira na odredbe ovog sporazuma, brodovi koji su u svojini, kojima upravlja ili su uzeti pod zakup od strane kompanije koja radi u skladu sa zakonodavstvom jedne strane ugovornice, neće biti ugovoreni za putovanje koje podrazumeva ulazak ili izlazak u luku države druge strane ugovornice koja je zatvorena za međunarodni saobraćaj od strane druge strane ugovornice.

Član 18.

Prihodi od vozarina koji su ostvareni poslovanjem brodova države jedne strane ugovornice u međunarodnom saobraćaju, od strane organizacija ili kompanija koje su osnovani u skladu sa zakonodavstvom te strane ugovornice, biće izuzeti od plaćanja poreza i drugih troškova na teritoriji države druge strane ugovornice.

Brodarske organizacije ili kompanije države svake strane ugovornice imaju pravo da koriste ostvarene prihode u slobodnoj konvertibilnoj valuti na teritoriji druge strane ugovornice koji su ostvareni po osnovu poslovanja u međunarodnom pomorskom transportu, u cilju vršenja plaćanja na teritoriji države te druge strane ugovornice. Preostala sredstva, nakon izmirenja svih iznosa uključujući i poreze, koji se duguju na teritoriji države strane ugovornice, mogu se preneti u inostranstvo.

Član 19.

Državljeni države svake strane ugovornice koji su zaposleni na brodu države druge strane ugovornice kao zapovednici, oficiri ili drugi članovi posade, dužni su da plate porez na zaradu ili druge prihode ostvarene po osnovu rada na brodu, samo u državi strane ugovornice u kojoj je brod upisan i čiju zastavu vije.

Član 20.

Odredbe ovog sporazuma neće uticati na prava i obaveze strana ugovornica koji proističu iz drugih međunarodnih ugovora čije su potpisnice strane ugovornice,

kao i iz njihovog članstva u međunarodnim organizacijama, a naročito u regionalnim organizacijama za ekonomsku integraciju.

Ako nije drugačije predviđene ovim sporazumom, primenjivaće se zakonodavstva svake strane ugovornice.

Član 21.

U cilju obezbeđenja efikasne primene ovog sporazuma, obrazovaće se zajednička pomorska komisija (u daljem tekstu: komisija) od predstavnika organa i stručnjaka predloženih od strane nadležnih organa država strana ugovornica.

Komisija će razmatrati pitanja koja su od obostranog interesa iz oblasti pomorske plovidbe, kao i probleme koji mogu da nastanu tokom primene ovog sporazuma.

Komisija se sastaje na zahtev svake strane ugovornice.

Član 22.

Svaki spor između strana ugovornica u vezi s tumačenjem ili primenom ovog sporazuma, regulisaće se putem neposrednih pregovora između nadležnih organa država strana ugovornica.

Ako dogovor ne bude postignut, spor će se rešiti diplomatskim putem.

Član 23.

Ovaj sporazum stupa na snagu nakon isteka 30 dana od dana prijema poslednjeg pisanog obaveštenja o tome da su strane ugovornice sprovele unutrašnje ustavne ili zakonske procedure neophodne za potvrđivanje sporazuma.

Ovaj sporazum zaključuje se na neodređeno vreme i može da bude otkazan podnošenjem pisanog obaveštenja drugoj strani ugovornici diplomatskim putem. Obaveštenje o otkazivanju sporazuma proizvodi pravnu snagu šest meseci nakon dana prijema tog obaveštenja od strane druge strane ugovornice.

Član 24.

Svaka izmena i dopuna ovog sporazuma biće dogovorena u pisanom obliku između strana ugovornica i stupiće na snagu po proceduri iz člana 23. ovog sporazuma.

Sačinjeno u u Beogradu 30. januara 2013. godine, u dva originalna primerka, svaki na srpskom, grčkom i engleskom jeziku, pri čemu oba teksta imaju podjednaku važnost. U slučaju različitog tumačenja, merodavan je tekst na engleskom jeziku.

ZA VLADU
REPUBLIKE SRBIJE

ZA VLADU
REPUBLIKE KIPAR

Milutin Mrkonjić
Ministar saobraćaja

Eftimios Flurency
Ministar saobraćaja i infrastrukture

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori“.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kipar o saradnji u oblasti pomorskog transporta, sadržan je u članu 97. stav 1. Ustava Republike Srbije kojim je predviđeno da, između ostalog, Republika Srbije uređuje i obezbeđuje svoj međunarodni položaj i odnose sa drugim državama i u članu 99. stav 1. tačka 4. kojim je propisano da Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. RAZLOZI ZA POTVRĐIVANJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Republika Srbija i Republika Kipar nemaju zaključen sporazum o saradnji u pomorskom transportu. Pomorski transport se obavlja u skladu sa međunarodnim konvencijama u oblasti pomorstva, koje su obe države ratifikovale.

Republika Kipar je posredstvom Ministarstva spoljnih poslova notom broj 1290 od 4. juna 2012. godine, dostavila Ministarstvu saobraćaja „Nacrt sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kipar o trgovačkoj mornarici“.

Ministarstvo saobraćaja ocenilo je prihvatljivom inicijativu Republika Kipar za zaključivanje predmetnog sporazuma, s obzirom da postoji mogućnost prevoza putnika i tereta između srpskih luka i pristaništa koja se nalaze na unutrašnjim vodnim putevima (reka Dunav) koji imaju izlaz na Crno more, a time i vezu sa lukama u Republici Kipar.

Zaključivanje Sporazuma o saradnji u pomorskom transportu između Republike Srbije i Republika Kipar predstavlja novi konkretan doprinos za stvaranje povoljnijih uslova za dalje unapređenje bilateralne ekonomske saradnje između dve države.

Takođe, Sporazumom se daje na važnosti pomorskom transportu, posebno imajući u vidu da je Republika Srbija nakon razdruživanja državne zajednice Srbija i Crna Gora ostala bez mora, a da je ostala kao sukcesor u svim međunarodnim konvencijama u oblasti pomorstva koje je ratifikovala bivša država.

S obzirom da je pomorski transport jedan od elemenata u prevozu i snadbevanju robom tržišta Republike Srbije, kao i imajući u vidu privredne i ekonomske prednosti pomorskog transporta u odnosu na druge vidove transporta, postoji potreba za njegovim jačanjem i intenziviranju saradnje u ovoj oblasti sa Republikom Kipar.

Imajući u vidu navedeno, Ministarstvo saobraćaj pokrenulo je inicijativu za zaključivanje Sporazuma o saradnji u pomorskom transportu.

Vlada je na sednici održanoj dana 6. septembra 2012. godine donela Zaključak 05 Broj: 018-5578/2012 kojim je utvrdila Osnovu za vođenje pregovora i zaključivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kipar o saradnji u oblasti pomorskog transporta i usvojila tekst Sporazuma.

Ministarstvo saobraćaja je navedeni tekst Sporazum posredstvom Ministarstva spoljnih poslova dostavilo kiparskoj strani, radi započinjanja pregovora za zaključivanje Sporazuma. Tekst Sporazuma je diplomatskim putem usaglašavan sa kiparskom stranom dva puta i to: 13. septembra 2012. godine i 24. decembra 2012. godine.

Nakon usaglašavanja stavova o tekstu Sporazuma Vlada je zaključkom 05 Broj: 018-9178/2012 usvojila Izveštaj o vođenju pregovora za zaključivanje Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kipar o saradnji u oblasti pomorskog transporta i usvojila usaglašeni tekst Sporazuma.

Prilikom bilateralnih susreta delegacija Republike Srbije i Republike Kipar koji su održani dana 30. januara 2013. godine u Beogradu, Milutin Mrkonjić, ministar saobraćaja i Eftimios Flurencu, ministar saobraćaja i infrastrukture Republike Kipar potpisali su Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kipar o saradnji u oblasti pomorskog transporta.

Donošenje Zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kipar o saradnji u oblasti pomorskog transporta, predstavlja novi konkretan doprinos stvaranju povoljnijih uslova za dalje unapređenje bilateralne saradnje između dveju država.

III. DA LI SE IZVRŠAVANJEM MEĐUNARODNOG UGOVORA STVARAJU OBAVEZE ZA REPUBLIKU SRBIJU I PROCENA POTREBNIH FINANSIJSKIH SREDSTAVA ZA NJEGOVO IZVRŠAVANJE

Izvršavanjem predmetnog sporazuma ne stvaraju se obaveze za Republiku Srbiju.

Za sprovođenje ovog zakona nije potrebno obezbediti dodatna sredstva u budžetu Republike Srbije.